

Ændringsforslag til Lovforslagene, selv om man ikke faar dem i Udvalg. Man kan i Virkeligheden undertiden nok saa godt forhandle uden Udvalg, ogsaa Partiernes og Regeringen imellem, medens et Udvalg meget let har den Virkning, at Sagen trækkes i Langdrag paa Grund af den Form, Udvalget faar, o. s. v. Derfor kunde jeg have tænkt mig, at man havde ordnet Sagerne uden Udvalg — ikke derfor uden Ændringer, ikke uden Forhandlinger. Men jeg kan ogsaa godt tænke mig, at et Udvalg hurtigt kan enes, hvis man overhovedet kan enes. Det synes nu at være vanskeligt at enes med det ærede Medlem, for vel hørte jeg nok, hvad han sagde, men jeg fik ikke nogen Anvisning af ham paa, hvorledes Pengene skulde bringes til Veje, og deri tog jeg vist ikke fejl, at det ærede Medlem undtog Arveafgiften. Det er 1 Mill. Kr., han ikke vil gaa med til. Og det ærede Medlem vil heller ikke med til den overordentlige Indkomstskat i den Form, jeg har foreslaaet. Jeg forstod oven i Købet det ærede Medlem saaledes, at han heller ikke vilde gaa til en Indkomstskat, men helst holde sig til Formuen alene. Maaske tager jeg fejl heri, det ærede Medlems Udtalelser herom var ikke ganske klare. Mener det ærede Medlem, at disse $3\frac{1}{2}$ Million, der først og fremmest er Tale om at skaffe til Veje ved disse Forslag, skal skaffes til Veje gennem — ja, gennem hvad? De Millioner, Staten desuden har Brug for — og det er det, der er Spørgsmaal om — vil det ærede Medlem vente med dem og med den meget kraftige Skatteudskrivning, der efter min Mening skal til, eller vil det ærede Medlem ikke?

Hvad Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter angaar, som det ærede Medlem altsaa mener, at der foreligger et Tilsagn fra Finansministeren i 1912 om at opretholde, maa jeg stadig sige, at jeg anser det for ganske umuligt for en Finansminister at binde Fremtiden paa en saadan Maade. Det ærede Medlem sagde til mig, at han mente, at man ikke behøvede at opretholde dette Forhold, men føjede til: foreløbig ikke! Derfor vil det ærede Medlem have Lovene gjort midlertidige eller, hvad jeg skal kalde det, foreløbige, og saa vil han bagefter ændre Lovene. Hvis det ærede Medlem saa endda vilde sætte en meget lang Frist for disse Lovforslag, saa kunde jeg forstaa det, hvis han f. Eks. vilde sætte en Frist af 10 Aar. Der er jo saa meget, der forandrer sig i den Tid. Men det ærede Medlem mener, at disse

Lovforslags Midlertidighed skulde begrænses til et Par Aar. Det vilde efter min Mening være en letsindig Politik for en Finansminister at gaa med dertil. Hvorvel jeg paaskønner, at det ærede Medlem nu siger, at han vil medvirke til disse Forslags Behandling og til at skaffe Staten den Indtægt, der her kræves, er jeg vedblivende ikke blevet klar over, hvorledes det ærede Medlem vil være med til at skaffe Staten disse Indtægter.

Dalsgaard: Den højtærede Minister nævnede, hvor haardt og hvor ofte man kan komme til at ramme den enkelte Skatteyder ved den overordentlige Indkomstskat, og det erkender jeg, men jeg synes netop, at det i høj Grad motiverer, at man begrænser den overordentlige Indkomstskat til dem, der har deres forøgede Indtægter fra Krigssituationen. Jeg synes, det er en udmærket Motivering for det Forslag, der i saa Henseende var stillet i det andet Ting. Med Hensyn til de smaa Aktieselskaber er det rigtigt nok, at de, der er dannede siden Krigens Udbrud, ikke, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan inddrages under Beskatningen, men der er mangfoldige smaa Aktieselskaber med under 100,000 Kr.s Aktiekapital, som er dannede mange Aar før Krigens Udbrud, og som saaledes nu kan inddrages under Beskatningen. Det skulde være ganske mærkeligt, om ikke adskillige af disse ogsaa har nydt godt af Krigssituationen. Men, maa jeg ikke tilføje: vilde det være umuligt at forme og indføje et Ændringsforslag i Loven, hvorefter ogsaa de Aktieselskaber, som er dannede under Krigssituationen, kunde blive inddraget under Beskatningen? Vilde det være umuligt? Jeg henstiller det til Overvejelse.

Finansministeren (Brandes): Til den sidste ærede Taler skal jeg kun svare, at efter min Mening vil disse Aktieselskaber komme ind under den almindelige Indkomstbeskatning efter det nu foreliggende Forslag til Lov om Formue- og Indkomstskat. Det her foreliggende Princip er det, at der skal være en Merindtægt udover, hvad der tidligere er tjent. Derfor kan saadanne nystiftede Aktieselskaber ikke komme ind under Beskatningen. Hvis en Person tjener 100,000 Kr. i Aar, men ikke har haft nogen som helst Indtægt, om jeg saa maa sige, i tidligere Aar, overhovedet ikke har været sat i Skat — hvis det kan tænkes —, saa kan vi ikke faa ham med ind under